

Comentaris i notícies al vol

Asma bronquial

"Asma bronquial", publicat l'any 1998, pertany a la col·lecció de Monografies Mèdiques que l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears publica des de la seva represa l'any 1990.

El llibre separat en 15 capítols, revisa de la mà d'experts d'arreu del país, els principals trets de l'asma. Així en el primer capítol els **Drs. JM Antó i J Sunyer** posen al dia els coneixements sobre l'epidemiologia de l'asma, tot i fent referència a la història natural, pronòstic, mides de prevenció i control de la malaltia. En el segon, el **Dr. C Picado**, fa el difícil exercici de posar claredat a la negror, i les cèl·lules i mediadors químics que intervenen en la inflamació bronquial van apareixent en el text en ordre lògic i entenedor. En el tercer capítol, els **Drs. A Garcia-Navarro, A Muñoz i B Togores** expliquen el que passa amb l'intercanvi de gasos a l'asma aguda i a l'asma crònica, tot i fent especial referència a la crisi greu d'asma.

En el quart capítol, els **Drs. J Sanchis i P Casan** fan un repàs a l'Estudi de la Funció Pulmonar, amb un interessant apartat referit a la hiperresposta bronquial i als seus dos components, la hipersensibilitat i la hiperreactivitat. En el cinquè els **Drs. F Manresa i B Rodríguez Sanchon** posen ordre a la varietat de manifestacions clíniques de l'asma. Els símptomes, signes i el diagnòstic diferencial són exposats de manera exhaustiva. En el sisè capítol, la **Dra. P Garcia Ortega** fa un admirable exercici de sistematització i practicitat a l'hora de descriure les relacions entre asma i al·lèrgia, validar els mitjans de diagnòstic i explicar els tractaments immunològics. En el setè els **Drs JA Castillo i J Serra** aporten la seva experiència en un tema d'importància creixent, la relació, moltes

vegades dramàtica, entre asma i medicaments, amb especial referència al que fa a la intolerància a l'aspirina.

Tres temes, que en relació a l'asma generen moltes consultes, són l'esport, l'embaràs i el reflux gastroesofàgic. Tots són tractats a fons en el capítol vuitè pels **Drs. J Martínez Benazet, J Roig i M Rubio**. En el capítol novè dedicat a l'asma

professional els **Drs. J Morera i E Monsó**, fan, davant de la complexitat, un exercici de sistematització impagable. En el capítol desè els **Drs. N Cobos, S Liñan i SC Gartner** expliquen les manifestacions clíniques de l'asma en relació a les diferents edats del nen, el diagnòstic diferencial i els tractaments recomanats, sense oblidar la referència obligada al pas de l'infant asmàtic a l'adult amb asma.

En el capítol onze, dedicat a revisar el tractament no farmacològic de l'asma, els **Drs. JJ Sopena, N Sánchez i JM Guerra**, revisen les mesures preventives, el paper de la rehabilitació, l'ús d'inhaladors, la dieta i el control dels factors psicològics. En el següent capítol els **Drs. F Morell i C Murió**, posen al dia l'arsenal terapèutic pel tractament de l'asma en funció de la gravetat de la malaltia. Les aguditzacions de l'asma poden tenir conseqüències dramàtiques i en el capítol tretzè els **Drs. A Ferrer, C Domingo, M Galle-**

go i J Such, fan una excel·lent exposició del que s'ha de fer en cada moment, començant en el domicili del pacient, i acabant, quan fa falta, pels últims sistemes de ventilació mecànica.

En el capítol catorzè els **Dr. JL Heredia i S Hernández-Flix** enfoquen la problemàtica de l'asmàtic que va malament. Tots hem vist pacients amb asma que malgrat tots els esforços segueixen un curs tempestuós. L'asma de maneig difícil és un capítol extraordinari, que s'ha de llegir a poc a poc i en el que fins i tot el metge expert hi trobarà noves solucions i motius de reflexió. Per últim la monografia es tanca amb un capítol quinze dedicat a Asma i Qualitat de Vida, tema en que el **Dr. C Sanjuas** dona mostres de la seva expertesa i pragmatisme, no solament analitzant els diferents

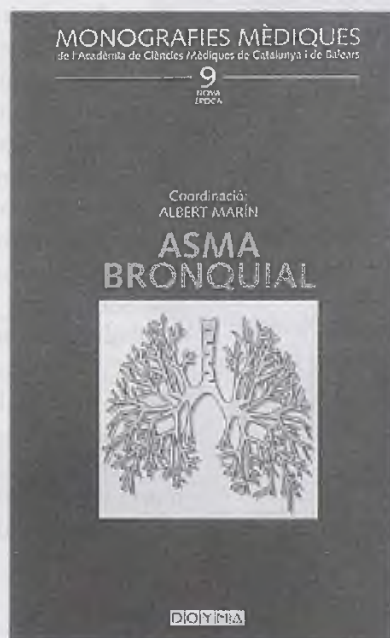

FIGURA 1. Portada d'Asma bronquial. Coordinació d'Albert Marín

qüestionaris en funció dels assaigs clínics, sinó també la seva futura incorporació a la pràctica clínica diària.

En resum una monografia de l'asma molt recomanable.

Dr. Albert Marin

Corporació Parc Taulí (CPT). (Sabadell).

Centre d'Ensenyament Superior de Nutrició i Dietètica (CESNID). Què és?

És una Fundació privada, creada l'any 1993, gràcies a la col·laboració de diverses entitats públiques i privades interessades en la formació de professionals qualificats, mitjançant la implantació i posada en marxa d'un Ensenyament universitari i també en el foment de la formació teòrica i pràctica en matèria de nutrició aplicada, així com en la prestació de serveis d'organització, assessorament i consulta en l'àmbit de l'alimentació, la nutrició i la dietètica.

Activitats Docents: 1) *Formació de pregrau*: Diplom en Nutrició Humana i Dietètica. El 20-3-98 es va aprovar el real Decret 433/98, creant aquest títol universitari oficial, que ha permès, a partir del curs 1999-2000, transformar la titulació pròpia de la Universitat de Barcelona en un títol homologat pel Ministeri d'Educació i Cultura. 2) *Formació continuada*: cursos de postgrau, seminaris i sessions pràctiques adreçades a postgraduats.

CESNID: Tel. 93 468 07 21 /

Correu electrònic: z-cesnid-dir@org.ub.es /

Pàg. web: <http://www.cesnid.es>

Alimentació i dietoteràpia

Part del pròleg a la versió catalana de la 3a edició

Quan un llibre dedicat a determinat aspecte de les ciències de la salut arriba, en poc més de 10 anys, a una tercera edició, cal interpretar que es tracta d'una obra seriosa, eficaç i que no perd vigència.

Pilar Cervera, Jaume Clapés i Rita Rigolfas han demostrat, des de fa molts anys, un elogiable compromís amb la nutrició. No van esperar que la conducta alimentària i la seva relació amb la prevenció i el tractament de moltes malalties esdevinguessin tema prioritari en els plans de salut i en els projectes professionals i científics de molts metges, infermers, educadors sanitaris, farmacèutics i biòlegs. L'esforç per definir i acreditar la figura del dietista n'és, també, un significatiu i important exemple.

Penso que mereix un comentari especial la decisió d'editar-se una versió en llengua catalana. A part la satisfacció que aquesta edició produeix a tots els qui desitgem que la nostra llengua no sols sobrevisqui, que ja és molt, sinó que creixi en tots els àmbits de la cultura, és a dir, també en el científic, l'esforç de traduir i editar una obra sobre alimentació significa entendre que menjar, per a l'ésser humà, és un instint bàsic, però és també un fet antropològic molt notable i complex. L'ésser humà no solament menja per salut, menja també —com és ben reconegut— per plaer, per convivència, per tradició, per celebració i per estètica. Amb aquests ingredients psicosocials, les peculiaritats semàntiques, la riquesa del vocabulari gastronòmic i la manera popular d'expressar productes i estratègies culinàries són importants. Salvador Espriu, quan se li preguntà perquè essent un home d'interessos universals escrivia en català, respongué "Perquè crec en els matisos". La nutrició i sobretot l'alimentació és un tema científic i ric en matisos humans. La llengua catalana també. Gràcies, doncs, a tots els qui han fet possible aquesta edició.

Gonçal Lloveras Vallès

Director del programa Alimentació i Nutrició.
Generalitat de Catalunya.

FIGURA 1. Portada d'*Alimentació i dietoteràpia*, de P. Cervera, J. Clapés i R. Rigolfas

Fe d'errates

A causa d'un error en el procés d'emmetjar el cos de la revista del darrer número dels *Annals*, un nombre indeterminat d'exemplars varen ser distribuïts amb una alteració de la seqüència correcta de les pàgines.

Preguem disculpes als que varen patir aquest error involuntari.